

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0156/2010

12.05.2010

RAPORT

referitor la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și recomandările pentru viitor (2009/2242(INI))

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Raportoare: Ilda Figueiredo

PR_INI

CUPRINS

	Page
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	19
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	24

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și recomandările pentru viitor (2009/2242(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 23 al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere comunicarea Comisiei, intitulată „O foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006-2010” (COM(2006)0092)¹,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 intitulată „Raport intermediar cu privire la foaia de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006-2010” (COM(2008)0760),
- având în vedere raportul Comisiei din 18 decembrie 2009 intitulată „Egalitatea între femei și bărbați – 2010” (COM(2009)0694),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2000 intitulată „Către o strategie-cadru comunitară în materie de egalitate între bărbați și femei (2001-2005)” (COM(2000)0335) și rapoartele anuale ale Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați în UE 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009 (respectiv, COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049, COM(2008)0010 și COM(2009)0077),
- având în vedere instrumentele juridice ale ONU în domeniul drepturilor omului și, în mod special, al drepturilor femeilor, în special Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, precum și celelalte instrumente ale ONU în materie de violență împotriva femeilor, precum declarația și programul de acțiune de la Viena, adoptate la Conferința mondială privind drepturile omului, rezoluțiile Adunării Generale a ONU 48/104 din 20 decembrie 1993 privind eliminarea violenței față de femei, 58/147 din 19 februarie privind eliminarea violenței familiale față de femei, 57/179 din 30 ianuarie 2003 privind măsurile care trebuie luate pentru eliminarea crimelor de onoare comise împotriva femeilor, 52/86 din 2 februarie 1998 privind măsurile în materie de prevenire a crimelor și de justiție penală destinate eliminării violenței împotriva femeilor,
- având în vedere programul de acțiune adoptat în cadrul celei de-a patra conferințe mondiale privind femeile, organizată la Beijing în intervalul 4-15 septembrie 1995,

¹ JO C 104, 03.05.06, p. 19

precum și rezoluțiile sale din 18 mai 2000 privind urmărirea programului de acțiune de la Beijing² și din 10 martie 2005 privind urmărirea programului de acțiune al celei de-a patra conferințe mondiale privind femeile (Beijing + 10)³,

- având în vedere raportul Secretarului General al ONU din 9 octombrie 2006 privind „toate formele de violență față de femei”,
- având în vedere raportul final din martie 2005 al celei de-a 49-a sesiuni a Comisiei pentru statutul femeilor din cadrul Adunării Generale a ONU, publicat în 2005,
- având în vedere Protocolul privind drepturile femeilor în Africa, cunoscut, de asemenea, sub denumirea de „Protocolul de la Maputo”, care a intrat în vigoare la 26 octombrie 2005 și care se referă, în special, la interzicerea tuturor formelor de mutilare genitală,
- având în vedere Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU din 31 octombrie 2000 privind femeile, pacea și securitatea, care prevede o mai mare participare a femeilor la prevenirea conflictelor armate și la edificarea păcii,
- având în vedere activitatea Consiliului Europei în acest domeniu, și în special Cartea Socială Europeană revizuită;
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare)⁴,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE (COM(2008)0636) prezentată de către Comisie la 3 octombrie 2008,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (COM(2008)0637), prezentată de către Comisie la 3 octombrie 2008,
- având în vedere raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară” (COM(2008)0638),
- având în vedere raportul din mai 2003 al Comitetului consultativ privind egalitatea de șanse între femei și bărbați al Comisiei, referitor la integrarea dimensiunii de gen în bugetele naționale,

² JO C 59, 23.02.01, p. 258

³ JO C 320 E, 15.12.05, p. 247.

⁴ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

- având în vedere Comitetul consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și avizul său privind diferențele de remunerare între femei și bărbați, adoptat la 22 martie 2007,
- având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii expuși riscului de exploatare sexuală⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 24 octombrie 2006 privind „Imigrația femeilor: rolul și locul femeilor migrante în Uniunea Europeană”⁶,
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de gen, adoptat de către Consiliul European la 23-24 martie 2006,
- având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2007 privind o foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați (2006-2010)⁷,
- având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind rolul femeilor în industrie⁸,
- având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2008 referitoare la egalitatea de gen și autonomizarea femeilor, în cadrul cooperării pentru dezvoltare⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 privind egalitatea între femei și bărbați - 2008¹⁰,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei¹¹,
- având în vedere rezoluțiile sale din 24 februarie 1994¹² și 13 octombrie 2005¹³ referitoare la femeile și sărăcia în Europa, precum și rezoluția din 3 februarie 2009 referitoare la nediscriminarea bazată pe sex și solidaritatea între generații¹⁴;
- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială¹⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor¹⁶,
- având în vedere rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2010 referitoare la

⁵ JO C 287 E, 24.11.06, p. 75.

⁶ JO C 313 E, 20.12.06, p. 118.

⁷ JO C 301 E, 13.12.07, p. 56.

⁸ JO C 41 E, 19.02.09, p. 73.

⁹ JO C 66 E, 20.03.09, p. 57.

¹⁰ JO C 295 E, 04.12.09, p. 35.

¹¹ JO C 16 E, 22.01.10, p. 21.

¹² JO C 77, 14.3.1994, p. 43

¹³ JO C 233 E, 28.09.06, p. 130.

¹⁴ JO C 67 E, 18.03.10, p. 31.

¹⁵ JO C 76 E, 25.03.10, p. 16.

¹⁶ Texte adoptate, P7_TA(2009)0098.

prevenirea traficului de persoane¹⁷,

- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009¹⁸,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0156/2010),
- A. întrucât, deși egalitatea dintre bărbați și femei constituie o condiție esențială pentru a ne bucura de respectarea deplină a drepturilor universale ale omului și un principiu fundamental al UE, recunoscut de mult timp în tratate, în realitatea politică și în viața femeilor persistă încă inegalități importante;
- B. întrucât politicile menite să realizeze egalitatea de gen reprezintă un instrument al dezvoltării economice și al coeziunii sociale;
- C. întrucât egalitatea de gen trebuie să reprezinte un element de bază al identității culturale și politice europene;
- D. întrucât violența față de femei este un obstacol major în calea egalității de gen fiind una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului, care nu cunoaște limite geografice, financiare sau sociale; întrucât numărul femeilor care sunt victime ale violenței este alarmant,
- E. întrucât nu ne mai putem permite să fim dependenți de modele economice depășite, nesustenabile economic, care au la bază o diviziune sexuală a muncii depășită, care a fost înlocuită de absorbția femeilor pe piața muncii; întrucât avem nevoie de un model nou și sustenabil social, bazat pe cunoaștere și inovație, care să includă în economie totalitatea aptitudinilor femeilor, să refacă echilibrul responsabilităților între femei și bărbați în viața publică și viața privată și care să ofere un bun echilibru între viața profesională și cea privată;
- F. întrucât, cu toate că foaia de parcurs pentru egalitate 2006-2010 a scos în evidență diferențe în realizarea unei egalități de gen depline și, în unele cazuri, a promovat agenda egalității de gen, în ansamblu progresele înregistrate au fost insuficiente;
- G. întrucât trebuie intensificate eforturile de a integra perspectiva de gen în politicile publice;
- H. întrucât, deși este încă dificil de evaluat impactul total al crizei financiare, este evident că actuala criză economică și socială are consecințe deosebit de grave pentru femei, și pentru evoluția pe termen lung a politicilor menite să conducă la egalitatea dintre bărbați și femei, fapt care accentuează inegalitățile și discriminările;
- I. întrucât egalitatea de gen are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii

¹⁷ Texte adoptate, P7_TA(2010)0018.

¹⁸ Texte adoptate, P7_TA(2010)0021.

economice, iar participarea femeilor pe piața muncii produce o mulțime de beneficii sociale și economice;

- J. întrucât în societatea noastră în curs de îmbătrânire, femeile vor fi indispensabile pe piața muncii, iar cererea de servicii de îngrijire pentru cei în vârstă va crește, de asemenea, fapt care va conduce cel mai probabil la riscul unei duble poveri pentru femei;
- K. întrucât, în cea mai mare parte, cele 85 de milioane de persoane aflate în stare de pauperitate în Uniunea Europeană sunt femei, situație la care contribuie șomajul, munca în condiții de precaritate, salariile mici, nivelul pensiilor, care este inferior venitului minim necesar pentru subzistență existență, precum și problemele atât de răspândite legate de accesul la servicii publice de calitate în domeniile cele mai variate; întrucât, în plus, în ultimii zece ani numărul femeilor sărace a crescut mult mai mult decât numărul bărbaților săraci;
- L. întrucât disparitățile la nivelul salariului mediu între femei și bărbați se agravează, depășind în medie 17%, fapt care conduce la disparități la nivelul pensiilor și la feminizarea sărăciei în rândul persoanelor în vârstă, și întrucât formele indirecte de discriminare au tendința de a se intensifica când șomajul este în creștere, afectând astfel femeile și tinerele fete;
- M. întrucât persistă discrepanțele de gen în ceea ce privește serviciile de îngrijire, femeile petrecând de la dublu până la triplul numărului de ore de îngrijire neplătită a copiilor și a persoanelor dependente, comparativ cu bărbații;
- N. întrucât femeile sunt adesea expuse la discriminări multiple pe motive de sex, vârstă (mai ales femeile în vârstă), dizabilități, origine rasială/etnică, religie, naționalitate și status economic, inclusiv femeile din familiile monoparentale, orientare sexuală și/sau identitate de gen, și întrucât discriminarea combinată creează bariere multiple în autonomizarea femeilor și în progresul lor social;
- O. întrucât garantarea egalității în materie de acces la resurse, la drepturi și putere este de importanță fundamentală, aceasta implicând schimbări structurale și culturale, eliminarea stereotipurilor și promovarea egalității;
- P. întrucât există în continuare stereotipuri privind opțiunile educaționale și profesionale pe care le au la dispoziție femeile, ceea ce contribuie la menținerea inegalităților,
- Q. întrucât segregarea sectorială și ocupațională pe criterii de gen nu se diminuează, ci de fapt este în creștere în anumite țări,
- R. întrucât dreptul familiei (în special legislația referitoare la căsătorie și la divorț) plasează adesea femeile pe o poziție inferioară, juridic și economic, și întrucât instanțele de judecată contribuie la inegalitățile dintre femei și bărbați, aplicând legislația privind căsătoria plecând de la un model tradițional, și nu de la modelul egalității în drepturi;
- S. întrucât se abuzează adesea de dreptul la obiecție pe motive de conștiință de către

grupurile (religioase) în scopul reducerii drepturilor femeilor în domenii precum sănătatea și dreptul familiei;

- T. întrucât participarea femeilor la procesul decizional reprezintă un indicator hotărâtor al egalității de gen, întrucât încă mai există puține femei în poziții de conducere în mediul de faceri, dar și în universități și întrucât numărul femeilor din politică și din cercetare crește foarte încet;
- U. întrucât provocările existente și experiența acumulată demonstrează că lipsa unor politici coerente la nivelul a domenii diferite a avut în trecut consecințe negative asupra egalității dintre femei și bărbați și că este nevoie de o mai bună finanțare, coordonare, difuzare și promovare a drepturilor femeilor, având în vedere realitățile, care sunt diferite;
- V. întrucât măsurile afirmative în favoarea femeilor s-au dovedit esențiale pentru incorporarea lor deplină pe piața muncii și în societate în general;
- W. întrucât, dincolo de deciziile adoptate cu ocazia aniversării a 15 ani de la Platforma de la Beijing, drumul care mai rămâne de parcurs pentru a le concretiza este încă lung;
- X. întrucât datele defalcate pe gen reprezintă un instrument esențial pentru realizarea unui progres real și pentru evaluarea completă a rezultatelor;
- Y. întrucât ne aflăm în Anul European de Luptă împotriva Sărăciei, ceea ce implică politici și acțiuni concertate care ajută în mod real la îmbunătățirea situației actuale;
- Z. întrucât s-au împlinit 100 de ani de când 8 martie a fost proclamată Ziua internațională a femeilor și această aniversare trebuie sărbătorită; întrucât este important ca femeile și organizațiile care le reprezintă să fie implicate în promovarea egalității și în combaterea discriminării și inegalităților;
- AA. întrucât reconcilierea vieții profesionale, cu viața de familie și viața privată rămâne o chestiune nerezolvată, atât pentru femei, cât și pentru bărbați;
- AB. întrucât accesul la serviciile de îngrijire a copiilor, a persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente este esențial pentru a permite bărbaților și femeilor să participe în mod egal la piața muncii, în educație și la formarea profesională;
- AC. întrucât în majoritatea statelor membre sistemele de securitate socială nu iau suficient în calcul circumstanțele specifice ale vieții femeilor sărace; întrucât pericolul de a trăi în sărăcie este mult mai mare pentru femei; întrucât împărțirea responsabilităților familiale și domestice între femei și bărbați, în special prin extinderea utilizării egale a concediului parental pentru ambii părinți, este o condiție prealabilă pentru promovarea și obținerea egalității de gen, și întrucât neinclusiunea perioadelor de concedii de maternitate și parentale în calculul timpului de muncă global este discriminatorie și constituie un dezavantaj pentru femeile prezente pe piața forței de muncă;

Evaluarea foii de parcurs 2006-2010

1. constată că, în domeniul independenței economice a femeilor și bărbaților, rata de ocupare a forței de muncă reprezentate de femei a atins aproape 60%, în conformitate cu obiectivele de la Lisabona privind ocuparea forței de muncă; regretă, totuși, lipsa măsurilor obligatorii care să elimine diferențele salariale pe motive de gen și subliniază necesitatea luării unor măsuri urgente în vederea îmbunătățirii situației femeilor care lucrează în condiții precare de muncă, în special a femeilor care aparțin minorităților etnice, care devin și mai vulnerabile în contextul crizei economice și sociale; solicită, în plus, reducerea diferențelor între femei și bărbați din sistemele de sănătate publice și asigurarea accesului egal la acestea;
2. salută propunerile legislative ale Comisiei care vizează o mai bună reconciliere a vieții profesionale, a celei personale și a celei de familie; constată, totuși, că nu a fost abordată problema concediilor de paternitate, de adoptare și a celui filial și regretă faptul că doar câteva state membre au îndeplinit obiectivul de la Barcelona de a asigura accesul la servicii de îngrijire a copiilor accesibile și de calitate; prin urmare, invită statele membre să își reînnoiască angajamentul față de acest obiectiv;
3. regretă faptul că femeile sunt încă subreprezentate în posturile de decizie în domeniul politic și economic în majoritatea statelor membre; invită Comisia să continue să adopte noi măsuri concrete de promovare a participării egale a femeilor și bărbaților la procesul decizional;
4. subliniază acțiunile întreprinse în cadrul programului DAPHNE III în vederea prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor; reafirmă totuși necesitatea unor măsuri legislative la nivel european în vederea eradicării violenței bazate pe gen;
5. salută integrarea egalității de gen ca prioritate în programele de educație și formare comunitare în vederea reducerii stereotipurilor în societate; regretă totuși faptul că stereotipurile bazate pe gen, care încă persistă, stau la baza a numeroase inegalități; prin urmare, invită Comisia și statele membre să lanseze campanii de sensibilizare în vederea eliminării stereotipurilor și rolurilor tradiționale ale genurilor, în special campanii care să vizeze bărbații și care să sublinieze necesitatea împărțirii responsabilităților în familie;
6. salută angajamentul Comisiei față de principiile enunțate în Declarația privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului și în Platforma de acțiune de la Beijing în domeniul promovării egalității între femei și bărbați în afara UE; solicită să se continue consolidarea integrării principiului egalității de gen în politicile de dezvoltare, externe, precum și de comerț exterior ale UE;

La nivel instituțional

7. propune ca noua Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană să constituie un program de acțiune și un angajament politic bazat pe Platforma de acțiune de la Beijing și realizările sale, întrucât drepturile femeilor și ale tinerelor fete reprezintă o parte inalienabilă, integrală și indivizibilă a drepturilor universale ale omului;
8. subliniază faptul că este important ca cele șase arii prioritare de acțiune ale foii de

parcurs curente să fie în continuare urmărite și solicită Comisiei să introducă mai multe măsuri concrete pentru a se asigura că punctele tari ale foii de parcurs curente pot fi dezvoltate în continuare, influențând astfel vizibil instrumentele de la nivel național și regional, menite să realizeze egalitatea și autonomizarea femeilor;

9. propune să se ofere finanțare europeană noii strategii de egalitate între bărbați și femei, pentru a facilita implementarea ei la nivel european;
10. subliniază că este important ca noua propunere a Comisiei Europene privind Strategia pentru egalitate să fie adoptată de Consiliu, în urma avizului Parlamentului European, pentru a-i conferi mai multă greutate politică și a relansa politica în materie de egalitate;
11. deplânge maniera nesatisfăcătoare în care perspectiva de gen a fost tratată în cadrul propunerilor Comisiei pentru Strategia UE 2020 și cere, în consecință, Consiliului și Comisiei să se asigure că dimensiunea egalității de gen este prezentă sistematic în Strategia UE 2020, solicită includerea unui capitol destinat problemelor de gen în Strategia EU 2020, cu mecanisme de integrare a perspectivei de gen și obiective în materie de angajare a femeilor care să conțină indicatori ai independenței economice, și care să ia în considerare atât efectele actualei crize economice și financiare, cât și rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire; să ia în considerație solicitarea Parlamentului și a organizațiilor de femei ca perspectiva de gen să fie inclusă în documentul final;
12. propune organizarea unei reuniuni anuale tripartite a Consiliului, Comisiei și Parlamentului, consacrată progreselor înregistrate de Strategia pentru egalitatea de gen în Uniunea Europeană.
13. propune organizarea unei conferințe bianuale consacrate egalității de gen cu participarea organizațiilor de femei și a organizațiilor sindicale din statele membre, a deputaților în Parlamentul European, a membrilor Comisiei Europene, a Consiliului și a deputaților în parlamentele naționale, cu o tematică specifică definită în prealabil, în fiecare an.
14. subliniază necesitatea unui dialog structurat cu societatea civilă pentru a garanta principiul egalității între bărbați și femei;
15. propune ca cooperarea instituțională în acest domeniu să nu se limiteze la asociațiile de femei, ci să se urmărească activ și colaborarea cu asociațiile care reprezintă bărbații și femeile;
16. solicită insistent intrarea completă în funcțiune a Institutului European pentru Egalitatea de Gen, precum și elaborarea tuturor indicatorilor necesari care permit urmărirea aspectelor legate de egalitate oricând este cazul; atrage atenția asupra faptului că acești indicatori trebuie actualizați periodic, astfel încât să fie posibilă compararea obiectivelor stabilite cu rezultatele obținute;
17. este de opinie că în cazul propunerilor de politici ale Comisiei și Consiliului care trebuie evaluate din perspectiva impactului social, aceasta trebuie să includă și

aspectul egalității de gen.

18. insistă ca Comisia să înceapă să aplice metoda integrării perspectivei de gen în pregătirea tuturor propunerilor sale;
19. invită Comisia să optimizeze și să actualizeze periodic pagina de internet dedicată egalității de gen, iar Grupul egalității de șanse să dedice cel puțin o dată pe an o reuniune întreagă problematicii egalității de gen și să creeze un serviciu de informare pentru femei;
20. subliniază că, la nivelul direcțiilor generale, Comisia Europeană trebuie să introducă la nivelul activităților lor interne mecanisme de coordonare care să asigure urmărirea continuă a politicilor în materie de egalitate a drepturilor și șanselor între bărbați și femei, în cele mai diverse domenii; solicită ca Raportul anual privind egalitatea să includă un capitol separat pentru fiecare direcție generală în care să se raporteze chestiunile legate de egalitate în domeniile lor de competențe; Invită Înalta Reprezentantă să asigure egalitatea de gen în organizarea Serviciului European pentru Acțiune Externă (SEAE) și să creeze un plan de acțiune care să urmărească egalitatea de gen la nivelul delegațiilor UE, inclusiv la cel mai înalt nivel; invită Consiliul și Comisia să deschidă un post de trimis special din partea femeilor europene, după cum a solicitat deja Parlamentul European în martie 2008, pentru a acorda o atenție deosebită poziției femeilor în contextul politicilor externe ale UE și solicită integrarea structurală a perspectivei de gen în SEAE; invită Comisia, Consiliul și statele membre să promoveze și să sprijine în mod activ autonomizarea participării femeilor la relațiile bilaterale și multilaterale cu statele și organizațiile din afara UE;
22. invita Înalta Reprezentantă să se asigure că se va incorpora o perspectivă de gen în elaborarea tuturor politicilor, programelor și proiectelor dedicate cooperării pentru dezvoltare și subliniază importanța implementării Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în contextul acțiunilor externe ale UE;
23. subliniază importanța politicilor care comportă o abordare integrată a egalității de gen în diferite domenii, în special cel economic, financiar, comercial și social și o analiză bugetară în termeni de egalitate între femei și bărbați; solicită Comisiei și statelor membre să promoveze diseminarea și schimbul de bune practici pentru a încuraja luarea acestora în considerație în momentul elaborării de politici;
24. este de opinie că Comisia și statele membre trebuie să elaboreze instrumente de pregătire și de implementare care să le permită tuturor actorilor implicați să includă în domeniile lor de competență o perspectivă care are la bază șansele egale între bărbați și femei, inclusiv evaluarea impactului specific al politicilor asupra femeilor și bărbaților;
25. subliniază, în contextul strategiilor și planurilor de redresare economică, importanța adoptării de măsuri sectoriale care să instituie noi direcții și care să sprijine educați și cursurile de formare profesională centrate pe integrarea femeilor, inclusiv a tinerelor femei, pe piața muncii, în sectoare care au importanță strategică pentru dezvoltare și pe baza pozițiilor și aptitudinilor legate de cele mai noi tehnologii sau descoperiri științifice;

26. subliniază importanța elaborării de indicatori cantitativi și calitativi și, statistici bazate pe gen care să fie fiabile, comparabile și disponibile în timp util, și care urmează a fi folosite în monitorizarea și implementarea metodei integrării perspectivei de gen la nivelul tuturor politicilor;
27. solicită Eurostat să elaboreze indicatori care să măsoare implicarea femeilor și bărbaților în activitățile voluntare, pentru a reliefa contribuția bărbaților și a femeilor la coeziunea socială;
28. subliniază că este esențială o mai bună coordonare în elaborarea de obiective de politici dedicate egalității în întreaga UE și în toate statele membre la nivel instituțional, și că sunt necesare metode de integrare uniforme, concrete cum ar fi: includerea dimensiunii de gen în procesul de elaborare a bugetului sau includerea de analize de gen în conceperea, planificarea, implementarea și monitorizarea politicilor publice;
29. insistă pe lângă Comisie și statele membre asupra necesității unei duble strategii, recurgând la o abordare integrată a egalității între femei și bărbați și desfășurând acțiuni specifice, inclusiv în materie legislativă, în materie de credite bugetare și în materie de monitorizare și control, pentru a garanta concretizarea lor; subliniază că un plan de acțiune trebuie să conțină obiective cantitative și calitative pe termen scurt și pe termen lung, la nivel european dar și național;
30. invită Comisia, Consiliul și statele membre să ia toate măsurile necesare în vederea aplicării metodei integrării perspectivei de gen în toate politicile comunitare și să revizuiască legislația existentă astfel încât să asigure că egalitatea de gen este aplicată corect și că măsurile de discriminare pozitivă se pot aplica acolo unde sunt necesare;
31. salută angajamentul Comisiei de a respecta principiile Platformei de acțiune de la Beijing în ceea ce privește promovarea unor bugete în care s-a integrat perspectiva de gen; invită statele membre să facă eforturi în vederea revizuirii sistematice a modului în care femeile beneficiază de cheltuielile din sectorul public și să ajusteze bugetele astfel încât să asigure accesul egal la cheltuielile publice, atât pentru consolidarea capacității de producție cât și pentru satisfacerea nevoilor sociale; solicită, de asemenea, alocarea unor resurse suficiente, inclusiv pentru elaborarea de analize ale impactului criteriilor de gen;
32. invită Comisia să monitorizeze statele membre dacă au respectat directivele privind nediscriminarea și măsurile referitoare la problematica de gen, și să ia măsuri active, inclusiv să declanșeze procedurile de constatare a nerespectării normelor, în cazul unde s-a constatat nerespectarea;
33. solicită revizuirea Regulamentului privind Fondul Agricol European pentru Dezvoltare Rurală (FEARD), astfel încât să permită, la fel ca și în cazul Fondului Social European (FSE), adoptarea de măsuri proactive în sprijinul femeilor în perioada de programare 2014-2020, acest lucru fiind fezabil în perioadele anterioare dar nu și în cea curentă, și având potențialul de a avea consecințe benefice asupra angajării forței feminine de muncă în zonele rurale;

34. subliniază că aspectelor legate de egalitate trebuie să li se acorde o importanță deosebită, inclusiv în Parlamentul European și în diferitele comisii și delegații parlamentare și să se asigure că femeile sunt reprezentate adecvat la nivelul pozițiilor de responsabilitate din cadrul acestor comisii și delegații trage atenția supra activității importante desfășurate de către Grupul la nivel înalt pentru egalitate, din cadrul Parlamentului European;
35. salută în acest sens activitățile curente la deputaților în Parlamentul European responsabili cu integrarea perspectivei de gen, care depun eforturi să se asigure că perspectiva de gen este luată în considerație în formularea și dezvoltarea tuturor politicilor din comisiile lor;
36. invită Biroul Parlamentului European și Comisia Europeană să-și intensifice eforturile de a crește numărul de femei în pozițiile de conducere din cadrul instituțiilor lor; invită Comisia să conceapă un mecanism care să asigure paritatea la nivelul Colegiului comisarilor în următoarea legislatură;
37. subliniază că trebuie adoptate măsuri care să combată efectele crizei financiare și economice pentru a se putea proteja ceea ce s-a realizat până acum în domeniul egalității de gen, și să se evite folosirea recesiunii drept argument, așa cum s-a întâmplat în anumite state membre, pentru restrângerea egalității de gen, deoarece acest fapt, pe termen lung, ar putea avea un impact asupra creșterii numărului locurilor de muncă, a creșterii economice în UE, creșterii veniturilor din impozite și a ratei natalității, precum și asupra promovării egalității de gen ;
38. invită Comisia ca, în colaborare cu statele membre și cu partenerii sociali, să revizuiască politicile dedicate echilibrării vieții profesionale cu viața privată, pentru a garanta că costurile creșterii copiilor nu sunt suportate de către angajator, ci de către comunitate, astfel încât să se elimine comportamentul discriminatoriu în mediul de afaceri și să se îmbunătățească viitorul nostru demografic;
39. amintește Comisiei și statelor membre că este necesară adoptarea unor măsuri pozitive în favoarea femeilor și bărbaților, în special pentru a le facilita reintegrarea pe piața muncii după o perioadă consacrată familiei (educația copiilor și/sau îngrijirea unei rude bolnave sau cu dizabilități), favorizând politicile de (re)integrare pe piața muncii care să le permită să-și regăsească independența financiară;
40. invită Comisia să-și continue inițiativele privind recunoașterea economiei informale și cuantificarea „economiei vieții”, folosind abordări sensibile la perspectiva de gen, în conformitate cu proiectul „Dincolo de PIB” lansat de Comisie;
41. invită statele membre să ofere beneficii sociale adecvate femeilor și bărbaților care au în îngrijire persoane în vârstă, bolnave sau cu dizabilități, și mai ales femeilor în vârstă care au pensii mici;

Domenii tematice – obiective

42. subliniază cât de importantă este continuarea analizei platformei de la Beijing (Beijing+15), realizată de Președinția suedeză, pentru ca, pe această bază, să se

procedeze nu numai la elaborarea indicatorilor adecvați, ci și la stabilirea obiectivelor, ca și la adoptarea politicilor necesare în cele 12 domenii prevăzute;

43. invită Comisia să publice un studiu de analiză a impactului privind consecințele, inclusiv consecințele bugetare, ale introducerii sistemului „integrării perspectivei de gen” (gender mainstreaming), în scopul evaluării importanței sale, eficacității, durabilității și utilității sale în termeni de eficiență a costurilor/ plus valoare, după cum se practică în mod obișnui în cazul tuturor politicilor europene;
44. atrage atenția asupra necesității îmbunătățirii aranjamentelor prin care organizațiile de femei și societatea civilă în general colaborează și participă la procesul de integrare din perspectiva de gen;
45. consideră că trebuie acordată prioritate luptei împotriva sărăciei, prin revizuirea politicilor macroeconomice, monetare, sociale și în materie de muncă aflate la originea ei, în scopul garantării dreptății economice și sociale pentru femei, reconsiderând metodele folosite pentru a determina rata sărăciei și elaborând strategii care promovează o repartitie echitabilă a veniturilor, garantează venitul minim, salarii și pensii demne, creează mai multe locuri de muncă de calitate, cu drepturi pentru femei, asigură tuturor femeilor și tinerelor fete accesul la servicii publice de calitate, îmbunătățește protecția socială și serviciile de proximitate, inclusiv creșele, centrele cu program prelungit, grădinițele, centrele de zi, centrele comunitare de recreere și serviciile de ajutorare a familiilor și centre intergeneraționale, garantând accesul tuturor femeilor, copiilor și persoanelor în vârstă la acestea, acordând o atenție deosebită femeilor în vârstă care locuiesc singure;
46. subliniază faptul că cele mai sărace femei ar trebui să fie partenerii principali de discuții în elaborarea, implementarea și evaluarea politicilor de șanse egale; invită așadar, Uniunea să acorde o atenție deosebită elaborării și implementării inițiativelor Anul european de luptă împotriva sărăciei, Anul european al voluntariatului și Strategiei europene 2020, din această perspectivă;
47. subliniază efectul pozitiv pe care îl are egalitatea de gen asupra creșterii economice; atrage atenția în acest sens că unele studii afirmă că, în condițiile în care ratele de angajare, de angajare cu fracțiune de normă și de productivitate ar fi aceleași la bărbați și la femei, PNB ar crește cu 30%;
48. invită statele membre să analizeze efectele măsurilor adoptate în vederea combaterii crizei, precum și viitoare strategii de ieșire din criză, din perspectiva de gen;
49. invită Comisia să elimine diferențele înregistrate în domeniile acoperite, astfel încât să se garanteze același nivel de protecție legală împotriva discriminării bazate pe gen, ca și în cazurile de discriminări bazate pe rasă, de asemenea, să îmbunătățească protecția legală și accesul la căile de atac în cazul victimelor discriminării multiple;
50. insistă asupra necesității unor măsuri urgente de luptă împotriva discriminărilor salariale, prin revizuirea directivei existente, prin elaborarea unor planuri sectoriale etapizate, urmărind obiective precise (cum ar fi reducerea diferențelor de salarizare la 0-5%), în vederea eliminării discriminărilor directe și indirecte, sau încurajând

negocierile colective, formarea consilierilor (consilierelor) în materie de egalitate, a abordării problemei inegalităților dintre femei și bărbați privind munca neplătită și elaborarea unor planuri vizând egalitatea în întreprinderi și alte locuri de muncă; este de opinie că transparența în alcătuirea salariilor ar trebui să fie o practică standard, care să consolideze poziția de pe care negociază lucrătoarele;

51. salută faptul că rata de angajare a femeilor în UE este aproape de obiectivul de 60% vizat pentru 2010, dar este convins că trebuie propus un obiectiv mai ambițios, de 75% pentru 2020;
52. solicită adoptarea de măsuri specifice de către Consiliu, Comisie și statele membre ale UE, în vederea îmbunătățirii poziției grupurilor vulnerabile mai ales, cum ar fi statutul independent pentru femeile migrante care sunt afectate de violența domestică, drepturi individualizate la pensie și la alte beneficii pentru femeile care au fost puțin sau chiar deloc pe piața muncii, precum și o campanie de sensibilizare privind discriminarea persoanelor transgender și un mai bun acces al acestora la căile de atac;
53. subliniază importanța negocierii contractelor colective în lupta împotriva discriminării femeilor, în special în materie de acces la locuri de muncă, salarii, condiții de lucru, avansare în carieră și formare profesională;
54. invită organismele instituționale publice și private să includă aceste planuri de egalitate în normele lor interne, alături de obiective precise pe termen scurt, mediu și lung, și să facă o evaluare anuală a aplicării practice a obiectivelor respective;
55. regretă profund faptul că femeile sunt subreprezentate la nivel decizional atât în lumea de afaceri, cât și în procesele democratice, și insistă că trebui adoptate mai multe măsuri ambițioase pentru a crește numărul de femei din consiliile de administrație și din instituțiile publice la nivel local, regional, național și european;
56. solicită intensificarea acțiunilor de sensibilizare și control la locul de muncă pentru garantarea unor condiții mai bune de muncă pentru femei, acordând atenție încărcării orare, respectării dreptului la maternitate și paternitate, reconcilierii activității profesionale cu viața de familie și viața personală și solicită prelungirea și concediului de maternitate, instituirea concediului parental, instituirea concediului de paternitate remunerat, instituirea concediului familial plătit, pentru activități cum ar fi îngrijirea persoanelor dependente, măsuri care să combată stereotipurile de gen în diviziunea muncii și în îngrijire, precum și căi de atac în cazul în care aceste drepturi sunt încălcate;
57. subliniază în această privință că trebuie măsurate, certificate și premiate practicile de responsabilitate socială ale corporațiilor, cu condiția ca ele să includă neapărat egalitatea de gen; insistă că aceasta se va realiza prin adoptarea unor modele organizaționale flexibile, bazate pe munca centrată pe obiective și nu pe prezența fizică, care să permită tuturor lucrătorilor, femei sau bărbați, să se dezvolte profesional și să evolueze în carieră și la nivel salarial conform abilităților și competențelor lor, dar ținând seama și de imperativul social al îngrijirii copiilor și rudelor, în contextul unor servicii orientate spre familie și al organizării muncii;

58. insistă asupra necesității echilibrării vieții personale și de familie cu activitatea profesională atât pentru femei, cât și pentru bărbați, punând în practică măsuri care să promoveze împărțirea egală a responsabilităților și care să țină seama de faptul că până acum bărbații nu prea au fost doritori să beneficieze de concediul parental sau de alte stimulente;
59. subliniază că trebuie încurajate stimulentele în vederea dezvoltării și implementării la nivelul întreprinderilor a programelor de acțiuni afirmative și a politicilor de resurse umane care vizează promovarea egalității de gen, punându-se accentul pe activități de sensibilizare și de formare profesională care să promoveze, transfere și să includă practicile care au avut succes în organizații și în mediul de afaceri;
60. consideră că este important să se analizeze elaborarea unei metodologii de analiză a funcțiilor care permit garantarea dreptului femeilor la plata egală, dezvoltarea întregului lor potențial individual și profesional, concomitent cu întărirea demnității muncii ca element structural, pentru a se realiza o creștere a productivității, competitivității și a calității întreprinderilor, precum și o îmbunătățire a condițiilor de viață ale bărbaților și femeilor;
61. insistă asupra necesității unei mai mari disponibilități, calități și accesibilități a serviciilor de îngrijire a copiilor și a persoanelor dependente, asigurându-se că disponibilitatea acestor servicii este compatibilă cu programul de lucru cu normă întreagă a bărbaților și femeilor;
62. subliniază faptul că serviciile de îngrijire a copiilor și altor persoane dependente reprezintă o sursă majoră de angajare a femeilor în vârstă, care au în momentul de față rata cea mai mică de angajare;
63. consideră că este necesar să se garanteze disponibilitatea unor servicii de îngrijire accesibile pentru cel puțin 50% dintre copiii până la vârsta de trei ani și a educației pentru toți copiii cu vârste între 3 ani și vârsta școlărității obligatorii;
64. susține activ politicile și acțiunile care urmăresc eradicarea violenței împotriva femeilor în toate domeniile, promovând drepturile acestora, combătând stereotipurilor de gen și toate discriminările din sânul societății și al familiei, inclusiv din domeniul educației, formării, mediilor de informare în masă și din viața politică; insistă asupra necesității elaborării unor politici specifice care să promoveze egalitatea de gen, autonomizarea femeilor și o mai bună educație a oamenilor - inclusiv campanii de sensibilizare - și să promoveze strategiile de învățare continuă și măsuri specifice pentru femei;
65. este de acord cu concluziile Consiliului pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale privind „Eradicarea violenței împotriva femeilor” și subliniază importanța angajamentului constant al Comisiei de a urma o politică mai activă în combaterea violenței împotriva femeilor; invită Comisia să demareze consultările în vederea unei directive privind combaterea violenței asupra femeilor care să sublinieze, printre altele, eforturile pe care statele membre sunt obligate să le depună pentru combaterea violenței asupra femeilor;

66. subliniază că este necesar un studiu la scară largă, la nivelul tuturor țărilor UE, cu o metodologie comună, care să stabilească dimensiunile reale ale problemei; atrage atenția asupra activității importante pe care o va desfășura Centru european de monitorizare a violenței de gen, care va furniza statistice de calitate în sprijinul unor măsuri politice care să elimine acest rău social;
67. insistă asupra necesității de a acorda întreaga atenție pe care o reclamă situației femeilor care lucrează împreună cu soțul lor în sectorul agricol, în meșteșugărit, în comerț, în sectorul pescuitului și al micilor întreprinderi familiale, în care situația acestora este mai vulnerabilă decât aceea a bărbaților, cu scopul de a adopta noi măsuri menite să protejeze maternitatea, să elimine discriminarea indirectă, să asigure protecția și securitatea socială, precum și celelalte drepturi ale femeilor, inclusiv ale celor care au un statut independent; subliniază în acest sens importanța pe care o are elaborarea unui concept juridic de co-proprietate, astfel încât să se garanteze respectarea deplină a drepturilor femeilor în sectorul agricol, protecția unei securități sociale adecvate, precum și recunoașterea muncii lor;
68. subliniază că trebuie combătute stereotipurile în toate domeniile și la toate etapele vieții, deoarece acestea constituie una din cele mai frecvente cauze ale inegalității dintre bărbați și femei, cu consecințe asupra opțiunilor educaționale, profesionale sau de angajare, a distribuției responsabilităților domestice și familiale, participării la viața publică și a participării și reprezentării în structurile decizionale, precum și asupra opțiunilor legate de piața muncii;
69. invită instituțiile europene și statele membre să acorde o mai mare atenție combaterii discriminării multiple, sărăciei și excluderii sociale, precum și inegalităților din domeniul sănătății;
70. consideră că trebuie revizuite sistemele fiscale și de protecție socială pentru a se individualiza drepturile, a se garanta drepturi de pensie egală și pentru a se elimina stimulentele care afectează negativ participarea femeilor pe piața muncii și în societate, cum ar fi impozitarea comună și ajutoare nerambursabile pentru îngrijirea persoanelor dependente, care pleacă de la premisa că femeile nu sunt active pe piața muncii;
71. reamintește rezoluția sa din 10 februarie 2010 și subliniază importanța deținerii de către femei a controlului asupra drepturilor lor sexuale și reproductive;
72. pune accentul pe importanța măsurilor preventive în asigurarea sănătății sexuale și reproductive a femeilor și solicită, în consecință, statelor membre și autorităților locale și regionale să sponsorizeze anual efectuarea gratuită de controale ginecologice, teste Papanicolau și mamografii pentru toate femeile, începând de la vârsta pubertății;
73. subliniază faptul că trebuie să se acorde o atenție deosebită situației femeilor care aparțin minorităților etnice, inclusiv femeilor migrante, și că trebuie concepute măsuri adecvate care să le sprijine în contextul egalității de gen;
74. insistă asupra consultării Parlamentului de către Comisie, inclusiv a Comisiei sale pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, în procesul de redactare a viitoarei Carte a

drepturilor femeilor;

75. consideră că este recomandabil să se acorde o atenție deosebită dezvoltării, păcii și solidarității cu femeile din întreaga lume, în primul rând cu femeile care sunt victime ale nedreptăților, discriminării, foamei, mizeriei, traficului cu ființe umane și ale oricărui fel de violență; reafirmă că un proces consultativ constant cu organizațiile de femei și, la nivel mai larg, cu societatea civilă, alături de colaborarea cu ONG-urile în problematica politicilor care au un impact direct sau indirect asupra egalității de gen reprezintă garanții ale unui consens social mai larg;
76. insistă ca perspectiva de gen și combaterea violențelor pe criterii de gen să fie incluse în politica externă și în politica de cooperare pentru dezvoltare a UE;
77. atrage atenția că noua strategie a UE pentru egalitatea de gen și mecanismele instituționale asociate acesteia trebuie să fie strâns legate de agenda drepturilor femeilor la nivel mondial; remarcă faptul că aceasta presupune conectarea și sprijinirea instituirii unei noi structuri instituționale în cadrul ONU, destinată problematicii egalității de gen, care ar trebui să combine politicile și activitățile operaționale; invită UE să se asigure că noul organism are asigurată o finanțare substanțială și resurse umane adecvate care să poată produce rezultate la fața locului și care să fie condusă de subsecretar general al ONU cu responsabilități în domeniul egalității de gen;
78. insistă asupra respectării rezoluțiilor recente ale PE, din 10 februarie 2010, referitoare la prevenirea traficului cu ființe umane (P7_TA(2010)0018), respectiv la egalitatea între femei și bărbați în sânul Uniunii Europene EU (P7_TA(2010)0021);
79. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Introducere

Foia de parcurs privind egalitatea pentru intervalul 2006-2010 ajunge la scadență anul acesta, iar Comisia Europeană a indicat că pregătește o nouă strategie privind egalitatea.

Întrucât traversăm o gravă criză economică și socială, care are consecințe grave pentru femei, este necesar să veghem să nu se producă regrese și să dăm un conținut luptei împotriva pauperității.

Anul acesta comemorăm două evenimente: 15 ani de la Conferința de la Beijing și 100 de ani de când se sărbătorește Ziua Internațională a Femeii. Acestea sunt jaloane importante în ceea ce privește emanciparea femeii și constituie rezultatul micilor și marilor bătălii care s-au intensificat în cursul secolelor al XIX-lea și al XX-lea.

Președinția suedeză a pregătit un document referitor la aplicarea, la nivelul Uniunii Europene, a documentului adoptat la cea de a 4-a Conferință Mondială a Femeilor, organizată la Beijing în 1995 – Declarația de la Beijing și platforma de acțiune pentru egalitate, dezvoltare și pace.

Alături de pregătirea prezentului raport, acesta este cadrul în care Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a Parlamentului European a organizat, la 28 ianuarie 2010, la Bruxelles o audiere privind strategia pentru egalitate, la care au participat diferiți specialiști și organizații de femei din Uniunea Europeană; participanții au relevat necesitatea unor progrese mai însemnate în vederea concretizării egalității între femei și bărbați și a apărării și promovării drepturilor femeii ca drepturi fundamentale ale omului.

Scurt istoric al luptei pentru drepturile femeii - centenarul Zilei Internaționale a Femeii și cea de a 15-a aniversare a Conferinței de la Beijing

Sărbătorirea unei zile internaționale a muncitoarelor a fost aprobată în 1910, la Copenhaga, în cursul celei de a 2-a Conferințe Internaționale a Femeilor, la inițiativa Clarei Zetkin, o celebră conducătoare revoluționară germană, având drept obiectiv să le ofere lucrătoarelor posibilitatea de a demonstra în sprijinul emancipării lor și a votului universal; Acest fapt a marcat apoteoza unei mișcări crescânde a femeilor, care revendicau obținerea unor condiții mai bune de lucru și de viață. Protestul lor a ridicat lupta revendicativă la nivelul politic și transformat o dată simbolică în plan de acțiune care chema femeile din întreaga lume să se mobilizeze în vederea emancipării lor economice, sociale și politice.

Dar, din anul proclamării Zilei Internaționale a Femeii (1910) și până la instituționalizarea acesteia de către ONU s-au scurs mulți ani.

În martie 1972, Hertta Kuusinen, deputată comunistă finlandeză și cea de a doua președintă a Federației Democratice Internaționale a Femeilor (FDIM) a propus Comisiei pentru statutul femeilor ca ONU să proclame un „An Internațional al Femeii”, cu scopul de a atrage atenția Națiunilor Unite și a lumii asupra situației femeilor și a specificităților acestora. Această

propunere a fost susținută de alte organizații ale femeilor, iar Comisia pentru statutul femeilor a recomandat Adunării generale a ONU să proclame 1975 drept An Internațional al Femeii, ceea ce s-a și întâmplat în decembrie 1972.

Aceste decizii, adoptate în legătură cu Anul Internațional al Femeii (1975) și deceniul ONU consacrat femeii (1975-1985), au ocazionat desfășurarea unor acțiuni în întreaga lume.

Între timp, în 1995, la Beijing a avut loc cea de a 4-a Conferință Mondială a Femeilor, care a aprobat documentul intitulat „Declarația de la Beijing și platforma de acțiune pentru egalitate, dezvoltare și pace”.

Anul acesta, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la proclamarea Zilei internaționale a femeilor, ONU a ales tema „drepturi egale, oportunități egale - progres pentru toți”. Acum, a sosit momentul evaluării Beijing+15 „Egalitate de gen, dezvoltare și pace”, care a constituit tema deceniului ONU consacrat femeilor.

În cadrul Uniunii Europene, diferitele tratate au recunoscut egalitatea între femei și bărbați ca unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii și unul dintre drepturile fundamentale ale omului dar, în ciuda numeroaselor directive și rezoluții urmărind combaterea discriminării care au fost adoptate de-a lungul anilor, în realitatea politică și viața femeilor subzistă încă inegalități considerabile.

Foaia de parcurs pentru egalitate 2006-2010 și situația actuală

Deși foaia de parcurs pentru egalitate 2006-2010 a scos în evidență aspectele fundamentale ale egalității de gen, documentul nu a avut forța politică de a traduce obiectivele în practică, iar progresele înregistrate efectiv au fost astfel, modeste. Acestea se află la originea celor 85 de milioane de persoane aflate în stare de pauperitate existente în Uniunea Europeană, în majoritatea lor femei și copii, situație la care au condus șomajul, munca în condiții de precaritate, salariile mici, nivelul pensiilor, care este inferior venitului minim necesar pentru existență, și dificultățile care împiedică accesul la servicii publice de calitate.

Pe de altă parte, criza economică și socială actuală are consecințe deosebit de grave pentru femei, care accentuează inegalitățile și discriminările. La nivelul Uniunii Europene, disparitățile dintre salariul mediu al femeilor și salariul mediu al bărbaților se agravează, depășind în medie 17%, iar discriminările indirecte au tendința de a se intensifica, în timp ce șomajul este în creștere și afectează femeile și tinerele fete.

Chiar și locurile de muncă create în ultimii ani, în primul rând pentru tineri și femei, au fost, în cea mai mare parte, precare și prost plătite, nu au respectat drepturile fundamentale, în special în materie de maternitate, ceea ce contribuie, de asemenea, la natalitatea redusă. Anumite categorii specifice de femei cad victimă unor multiple și deosebit de grave discriminări, în special femeile în vârstă, femeile cu persoane în întreținere, imigrantele sau femeile aparținând minorităților, precum și femeile cu dizabilități.

Violența și sărăcia sunt în continuare prezente la un nivel foarte ridicat, iar șomajul și discriminările au contribuit la persistența sau intensificarea traficului cu femei și copii și a prostituției în diferite țări ale Uniunii Europene, acestea fiind probleme care reclamă un răspuns imediat.

Măsuri pe plan instituțional

Cu toate că, în diverse state membre, există politici consacrate egalității, aflate în diferite stadii de dezvoltare, garantarea egalității în materie de acces la resurse, la drepturi și putere este de importanță fundamentală, ceea ce implică schimbări structurale și culturale, eliminarea stereotipurilor și promovarea egalității, astfel ca toate acestea să conducă la progres, și nu la regres.

Provocările existente și experiența acumulată arată că este nevoie de o mai bună coordonare, difuzare și promovare a drepturilor femeilor, implicând organizațiile acestora în combaterea discriminărilor și inegalităților.

În acest scop, este important ca noua Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană să constituie un program de acțiune și un angajament politic bazat pe Platforma de acțiune de la Beijing, pe care Consiliul să-l adopte, cu avizul prealabil al Parlamentului European, pentru a-i conferi mai multă forță politică și pentru a relansa politica de egalitate, ținând cont că drepturile femeilor și ale tinerelor fete reprezintă o parte inalienabilă, integrală și indivizibilă a drepturilor universale ale omului.

Se propune, de asemenea, organizarea unei reuniuni anuale tripartite a Consiliului, Comisiei și Parlamentului European, consacrată progreselor înregistrate de Strategia pentru egalitatea de gen în Uniunea Europeană. Dar, ținând cont de necesitatea implicării femeilor și a organizațiilor acestora în ansamblul acestui proces, se propune organizarea unei conferințe anuale consacrate egalității de gen cu participarea organizațiilor de femei și a organizațiilor sindicale din diferitele state membre, a deputaților în Parlamentul European, a membrilor Comisiei Europene, a Consiliului și a deputaților în parlamentele naționale, acordând în fiecare an o atenție deosebită unei teme definite în prealabil.

Este absolut necesar să insistăm asupra intrării complete în funcțiune a Institutului European pentru Egalitatea de Gen și a elaborării tuturor indicatorilor permițând urmărirea aspectelor egalității între bărbați și femei în toate domeniile. Directoratele generale din cadrul Comisiei Europene trebuie să instituie mecanisme de coordonare care să asigure urmărirea permanentă a politicilor în materie de egalitate de gen și egalitatea de șanse.

Direcțiile generale ale Comisiei Europene trebuie să instituie mecanisme de coordonare care să asigure urmărirea permanentă a politicilor în materie de egalitate a drepturilor și șanselor între bărbați și femei. Este de subliniat importanța politicilor care comportă o abordare integrată a egalității de gen în diferite domenii, în special cel economic, financiar, comercial, social și bugetar. Comisia și statele membre sunt invitate să difuzeze exemple de bune practici și să denunțe cazurile de încălcare sistematică a drepturilor femeilor, în special drepturile lucrătoarelor, mai ales recurgerea la „primele de producție”, de „calitate”, „productivitate” sau „asiduitate”, care urmăresc întotdeauna să condiționeze drepturile de maternitate și paternitate și luarea în întreținere a unor copii sau a altor persoane, ca și drepturile sindicale și politice.

Se impune menținerea unei strategii duble, aplicând o abordare integrată a egalității de gen și desfășurând totodată, acțiuni specifice, inclusiv legislative, bugetare și de supraveghere. În cazul propunerilor politice care trebuie evaluate din perspectiva impactului social, aceasta trebuie să includă și aspectul egalității de gen.

De asemenea, în Parlamentul European, inclusiv în diferitele comisii și delegații parlamentare, este recomandabil să se acorde o importanță deosebită aspectelor legate de egalitate, în cele mai diverse domenii.

Domenii tematice – obiective

Egalitatea de drepturi și de șanse între femei și bărbați trebuie să se concretizeze prin progres social pentru toți și nu prin regres. Este deci important să se continue analiza Platformei Beijing (Beijing+15), realizată de președinția suedeză, pentru ca, pe această bază, să se procedeze nu numai la elaborarea indicatorilor adecvați, ci și la stabilirea obiectivelor, ca și la adoptarea politicilor necesare în cele 12 domenii prevăzute.

În aceste vremuri de criză, trebuie acordat prioritate luptei împotriva pauperității, prin revizuirea politicilor macroeconomice, monetare, sociale și în materie de muncă aflate la originea ei, în scopul garantării dreptății economice și sociale pentru femei, elaborând strategii care promovează o repartiție echitabilă a veniturilor, garantează venituri minime, salarii și pensii demne, creează mai multe locuri de muncă cu drepturi pentru femei, asigură tuturor femeilor și tinerelor fete accesul la servicii publice de calitate, îmbunătățește protecția socială și serviciile de proximitate, în special creșele, centrele cu program prelungit, grădinițele, centrele de zi, centrele comunitare de recreere și serviciile de ajutorare a familiilor și garantând accesul tuturor femeilor, copiilor și persoanelor în vârstă la acestea; În felul acesta, se vor putea crea locuri de muncă cu drepturi pentru femei, contribuind la integrarea socială.

Este important să insistăm asupra necesității unor măsuri urgente de luptă împotriva discriminărilor salariale și de valorizare a muncii, prin revizuirea directivei existente, prin elaborarea unor planuri sectoriale etapizate, urmărind obiective precise, în vederea eliminării discriminărilor directe și indirecte, sau încurajând negocierile colective, formarea consilierilor (consilierelor) în materie de egalitate și elaborarea unor planuri vizând egalitatea în întreprinderi și alte locuri de muncă.

Prezentarea unei comunicări, așa cum a făcut Comisia cu aceea intitulată „Combaterea diferenței de salarizare dintre femei și bărbați” în iulie 2007, nu este suficientă. Nu este suficient nici să ne mulțumim cu o analiză a cauzelor disparităților salariale. Se impune cu urgență prezentarea rezultatelor acestei analize, cu speranța că Comisia va trage concluziile de cuviință și va prezenta rapid măsuri în scopul reducerii disparităților salariale dintre bărbați și femei.

Se impune o intensificare a acțiunilor de sensibilizare și control la locul de muncă pentru garantarea unor condiții mai bune de muncă pentru femei, acordând atenție încărcării orare, respectării dreptului la maternitate și paternitate și funcției sociale a acestora, reconcilierii activității profesionale cu viața de familie și viața personală și solicită prelungirea și plata integrală a concediului de maternitate și a concediului parental, crearea concediului de paternitate remunerat și combaterea acțiunilor care repun în cauză aceste drepturi.

Este nevoie de politici și acțiuni care urmăresc eradicarea violenței împotriva femeilor în toate domeniile, promovând drepturile acestora, combătând stereotipurile de gen și toate discriminările din sânul societății și al familiei, inclusiv din domeniul educației, formării, mediilor de informare în masă și din viața politică, insistând asupra politicilor educaționale și

de promovare a egalității.

Trebuie să se acorde întreaga atenție de care este nevoie situației femeilor care lucrează împreună cu soțul lor în sectorul agricol, în meșteșugărit, în comerț, în sectorul pescuitului și al micilor întreprinderi familiale, în care situația acestora este mai vulnerabilă decât aceea a bărbaților, cu scopul de a adopta noi măsuri menite să protejeze maternitatea, să elimine discriminarea indirectă, să asigure protecția și securitatea socială, precum și celelalte drepturi ale femeilor, inclusiv ale celor care au un statut independent.

În ciuda progreselor realizate în domeniul sănătății sexuale și reproductive, continuă să existe numeroase dificultăți și este important ca femeile să dispună de controlul drepturilor lor sexuale și reproductive.

Trebuie insistat asupra respectării unor rezoluțiilor recente ale PE, printre care și cele din 10 februarie 2010, referitoare la prevenirea traficului cu ființe umane (P7_TA(2010)0018) și la egalitatea între femei și bărbați în sânul Uniunii Europene (P7_TA(2010)0021).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	4.5.2010
Rezultatul votului final	+: 16 -: 2 0: 11
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Astrid Lulling, Barbara Matera, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis
Membri supleanți prezenți la votul final	Nicole Kiil-Nielsen, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Rovana Plumb, Zuzana Roithová, Joanna Senyszyn
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Ana Gomes, Alajos Mészáros, Sylvana Rapti